

ἀπεργάζεσθαι 1. Ἀπεργάζομαι/καθιστῶ, make, Φιλόλαος 11. 11-15 πάντα γνωστὰ καὶ ποτάγορα ἀλλάλοις . . . ἀπεργάζεται 2. Ἀπεργάζομαι/προξενῶ, instigate/cause, Δημόκριτος 245 φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται. Πρβλ. ποιεῖν.

ἀπέχειν. Ἀπέχω/βρίσκομαι σὲ ἀπόσταση, be distant/be far, Ζήνων 1.3 ἀπέχειν αὐτοῦ τὸ ἔτερον ἀπὸ τοῦ ἔτερου. || **ἀπέχεσθαι.** Ἀποφεύγω, abstain, Ἐμπεδοκλῆς 141 κνάμων ἀποχεῖρας ἔχει σθαί Διογένης 6.37 φλέβες . . . ἀποσχώσιν Δημόκριτος 41 ἀπέχει σθαί ἀμάρτημάτων Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,12) κνάμων . . . ἀπέχει σθαί.

ἀπιέναι. Ἀπέρχομαι/ἀπομακρύνομαι, set off/go further away, Ἡράκλειτος 91 πρόσεισι καὶ ἀπεισι.

ἀπιστεῖν (ἀντίθ. πιστεύειν, πείθεσθαι). Δὲν ἐμπιστεύομαι/δυσπιστῶ, mistrust/disbelieve, Ἐμπεδοκλῆς 4.1 κρατέουσιν ἀπιστεῖν.

ἀπιστίη (ἀντίθ. πίστις, πειθώ). Ἀπιστία/δυσπιστία, unbelief/disbelief, Ἡράκλειτος 86 τῶν μὲν θείων τὰ πολλὰ ἀπιστίη διαφυγγάνει μὴ γιγνώσκεσθαι.

ἀπλανής. Ἀπλανής, fixed, Ἀρχύτας A 24 (DK I 430,41) τῷ ἀπλανεῖ οὐδανῷ.

ἄπλετος. Ἀπλετος/ἀπέραντος, immense/boundless, Ἐμπεδοκλῆς 17.18 ἡέρος ἀπλετον ὕψος 135.2 ἀπλέτον αὐγῆς. Πρβλ. ἄπειρος.

ἀπλοῦς. Ἀπλός, simple, Διογένης 1.3 τὴν δὲ ἐρμηνείαν ἀπλῆν καὶ σεμνήν.

ἀπογίγνεσθαι (συνών. ἀφαιρεῖσθαι, ἀντίθ. προσγίγνεσθαι). Ἀφαιροῦμαι, be subtracted, Ζήνων 2.5-7 εἰ δὲ ἀπογίνομεν οὐ τὸ ἔτερον μηδὲν ἔλαττον ἔσται . . . οὐδὲ τὸ ἀπογενόμενον Μέλισσος 7(4) ἀπογίνομεν γάρ τεν ἀλγέοι ή προσγιγνομένον. Πρβλ. γίγνεσθαι.

